

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 07-10-1984, జిసూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

నేను చెప్పే మాటలు ఇక్కడ కూర్చున్న పదిమందికి మాత్రమే వర్తిస్తాయని మీరు అనుకోవద్దు. ఏదో నాలుగు రూపాయలు సంపాదించుకోవటం, ఏదో కొంత కీర్తి సంపాదించుకోవటం, ఇలా సంపాదించుకొంటూ ఇదే జీవితం అనుకొంటున్నారు. మన జీవితాలు ఇంచుమించుగా దీనికే ఖర్చుపెట్టేస్తున్నాము. మీరు ఒక్కసారి ఆలోచించుకోండి. మీరు చేసే ప్రతీ పని కూడా మీ సంతోషం కోసమే చేస్తున్నారా కాని దేవుడి కోసం చేస్తున్నాము అని మీరు అనుకొంటున్నారు. కానే కాదు. ఎప్పుడు మీరు దేవుడికోసం చేసినట్లు అవుతుంది అంటే దేవుడు ఇది మంచి అని చెపితే అది మీ మనస్సుకు నచ్చకపోయినప్పటికీ కూడా మీ మనస్సులో ఉన్న భావాలను బలిచేసి, దేవుడికోసం మీరు ఆ పని కనుక చేస్తే అప్పుడు మీరు దేవుడికోసం పని చేసినట్లు అవుతుంది. నీ అహంకారం కోసం, నీ సంతోషం కోసం నీవు పనిచేస్తూ ఉంటే అది భగవంతుడికోసం చేసినట్లు ఎలా అవుతుంది? మీకు ఏ రకమైన సంతోషం అక్కరలేదు అనుకోండి, ఇంక మీకు కోరికతో పని ఏముంది? లోపల నీకు ప్లెజర్ కావాలి కాబట్టి డిజైర్ వస్తోంది. నీకు ప్లెజర్ అక్కరలేకపోతే డిజైర్ తో పనిలేదు. మనిషి చేత పాపం చేయించేది మోహమే. మీ హృదయంలో మోహం లేదు అనుకోండి ఇంక మీరు పాపం చెయ్యరు. మన హృదయంలో సత్యం ఎప్పుడూ ప్రకాశిస్తోంది, ఆత్మలేని క్షణం అంటూ లేదు. కాని దానిని తరువాత తెలుసుకొందాము, మళ్ళీ జన్మలో తెలుసుకొందాము అని మనం అనుకొంటున్నాము. మళ్ళీ జన్మలో తెలుసుకోవటం ఏమిటి? ఇప్పుడు ఏది మీకు అడ్డు వస్తోంది? ఈ ఊరు నాది, ఈ జిల్లా నాది, ఈ దేశం నాది ఇటువంటి భావాలు కూడా మనం ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి అడ్డు వస్తాయి.

మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము కాని ఈ భూమి మనది కాదు. శరీరం మీద ఉన్న ప్రారబ్ధాన్ని అనుభవించడానికి మనం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. మనం ఏమనుకొంటున్నాము అంటే ఈ భూమి మనది అనుకొంటున్నాము. ఈ భూమి మనది కాదు. మనది కాదు కాబట్టి మనం ఈ భూమిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నాము. అసలు మనం ఈ భూమి మీదకు రావలసిన పని ఏమిటి? ప్రారబ్ధం ఖర్చు చేసుకోవటం కోసం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. దేహప్రారబ్ధం ఖర్చు అవ్వగానే ఈ భూమిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతున్నాము. చాలా వండర్ ఫుల్ విషయం ఏమిటి అంటే మనిషి జన్మించినది

మొదలు మరణించేవరకు నేను, నేను అని ఇలా అంటూనే ఉంటాడు. కాని ఈ నేను ఎవరు అనే ప్రశ్న ఎవరికయినా ఎప్పుడయినా వచ్చిందా? మనం మరణించే లోపు నేను, నేను అని కొన్ని లక్షలసార్లు అంటున్నాము కదా. వాట్ ఈజ్ దిస్ ఐ? నేను, నేను అనే ఈ నేను ఎవరు అన్న ప్రశ్న ఇప్పటి వరకు మీలో ఎవరికయినా వచ్చిందా? ఇదే మాయ. మాయ అంటే ఎక్కడో ఉంది అనుకొంటున్నారు. ఈ ప్రశ్న మీలో ఉదయించకపోవటమే మాయ. రాముడి గురించి ఆలోచించమంటే ఆలోచిస్తారు. రాముడు రావణాసురుణ్ణి చంపాడంటే శ్రద్ధగా వింటారు. కృష్ణుడు గోవర్ధనపర్వతాన్ని ఎత్తాడు అంటే అంత చిన్న పిల్లవాడు అంత పెద్ద పర్వతాన్ని ఎలా ఎత్తాడండీ అని ఆశ్చర్యంగా వింటారు. హనుమంతుడు సముద్రాన్ని దాటాడు అంటే మీకు ఆశ్చర్యంగా ఉంది. కాని మనం నేను, నేను అని ఇన్నిసార్లు అంటున్నామే. ఈ నేను ఎవరు అని ఆ నేను గురించి మనకు ఎప్పుడూ విచారణ రావటం లేదు ఏమిటి అని మీకు ఎందుకు ఆశ్చర్యం కలగటం లేదు. మీ నోటి నుండి కొన్ని వేలసార్లు వచ్చే ఈ నేను గురించి మీరు ఆలోచించకపోవటం, ఆశ్చర్యం కాదా! ఈ ప్రపంచంలో సుపీరియర్ నాలెడ్జ్, ఎక్స్లెంట్ నాలెడ్జ్ ఏదయినా ఉందంటే అది ఈ నేను గురించి తెలుసుకోవటమే. దానికి మించిన నాలెడ్జ్ అంటూ ఏమీ లేదు. ఈ భూమికి సంబంధించిన విషయాలు కూడా ఒక రకమైన మత్తును తీసుకొని వస్తాయి. మీరు రోజూ నమస్కారాలు పెట్టుకొనే సూర్యుడు కూడా జడవస్తువే. ఆ జడవస్తువును ప్రకాశింపచేసేవాడు మీ హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మే. మన హృదయంలో ఉన్న పరమాత్మే మనకళ్ళకు కనిపించే సూర్యుడిలో కూడా ఆయనే ఉన్నాడు, అది మల్లిపోకండి. ఈ శరీరం నేను అనుకొంటున్నారు కాబట్టి సూర్యుడు దేవుడు అనుకొంటున్నారు. మీ శరీరాన్ని ఎవడయితే నడిపిస్తున్నాడో, ఆ పరమాత్మే సూర్యుడిలో ఉండి వెలుతురు ఇస్తున్నాడు, చంద్రుడిలో ఉండి చల్లదనాన్ని ఇస్తున్నాడు అన్న సంగతి మనలో ఎంతమందికి తెలుసు?

మాకు రోజులు బాగా వెళ్ళిపోతున్నాయి అని చాలామంది అంటూఉంటారు. రోజులు బాగా వెళ్ళిపోవటమేనా మన జీవితలక్ష్యం. మన ఎయిమ్ ఆఫ్ లైఫ్ ఇంతేనా? ఎవడైతే తన పొట్టకోసం, బట్టకోసం నిరంతరం ఆలోచిస్తున్నాడో వాడు తన జీవితాన్ని పోగొట్టుకొన్నట్లు లెక్క. ఈ దేహాన్ని వేదాంత పరిభాషలో అన్నమయకోశం అంటారు. అన్నం తినటం వలన అది పెరుగుతూ ఉంటుంది, అలా తిరుగుతూ ఉంటుంది. అన్నం తినటం మానేస్తే అది చచ్చిపోతుంది. అన్నం మానేస్తే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది అని కొంతమంది అనుకొంటారు. అసలు జ్ఞానానికి దీనికి సంబంధం ఏమిటి? ఆయన ఒక సంవత్సరం నుంచి అన్నం తినటంలేదు అంటే ఆయన

జ్ఞానేమో అనుకొంటారు. ప్రపంచం యొక్క పరిస్థితి అలా ఉంది. మీకు ఒక చిట్టా చెపుతున్నాను. మనస్సు ఆలోచించకుండా ఉండలేదు కదా. అందుకని మీరు ఆలోచిస్తే పవిత్రత గురించి ఆలోచించండి. మీరు జ్ఞానులు అయిపోతారు. మీరు చూస్తే పవిత్రతను చూడండి. మీరు వింటే పవిత్రత గురించి వినండి, మీరు ఆలోచిస్తే పవిత్రత గురించి ఆలోచించండి, అప్పుడు మీకు జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది. క్లారిటీ వలన పూర్ణిటీ వస్తే, పూర్ణిటీ వలన పెర్ఫెక్షన్ వస్తుంది. మోక్షానికి మరొకపేరే పూర్ణస్థితి. మీకు పూర్ణస్థితి ఎప్పుడైతే వచ్చిందో అప్పుడు మీకు మోక్షం వచ్చినట్లే. మీకు హృదయంలో కనుక పవిత్రత లేకపోతే నేను రోజుల తరబడి, సంవత్సరాల తరబడి ఇలా చెప్పినా మీకు మోక్షానికి దారి కనబడదు. ఈ మాటలు చెప్పకోవటానికి ఎక్కడో ఒకచోట కూర్చోవాలి కాబట్టి ఈ రమణ కేంద్రాలు అని, ఇటుకలు అని, సిమెంటు అని, ఇసుక అని ఈ గొడవ అంతా వస్తోంది. ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి సిమెంటు అక్కరలేదు, ఇటుకలు అక్కరలేదు, రూపాయలు అక్కరలేదు. ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి ఏ వస్తువుతోటీ పనిలేదు. కేవలం మీరు పవిత్రులు అయితే ఆత్మ మీకు దర్శనం ఇస్తుంది. మీరు ఆత్మను చూడటంకాదు, ఆత్మ మీకు దర్శనం ఇస్తుంది.

మేము చాలా పెద్ద కుటుంబంలో పుట్టాము అని కొంతమంది అంటారు. అది కూడా అహంకారమే. లియోటాల్స్టాయ్ 40 గదులు ఉన్న పెద్ద మేడలో పుట్టి రైల్వే ఫ్లాట్ ఫారమ్ మీద దిక్కులేని చావు చనిపోయాడు. మానవజీవితం ఎలా ఉంటుందో చూడండి. ఆయన భార్యకు దూరమై, బిడ్డలకు దూరమై, ఐశ్వర్యానికి దూరమై ఎవరికీ కాకుండా పోయానే అని ఇంటి మీద వైరాగ్యం పెట్టుకొని రైలుకోసం ఫ్లాట్ ఫారమ్ మీద ఎదురుచూస్తూ శీతాకాలంలో చలికి వణికిపోతూ రైలు వచ్చేలోపే ఫ్లాట్ ఫారమ్ మీద వ్రాణాలు విడిచిపెట్టాడు లియోటాల్స్టాయ్. అదీ జీవితం. మీరు దేహమా, ఆత్మా? నువ్వు ఆత్మవు. ఆత్మకు కుటుంబం లేదు, ఇంక పెద్ద కుటుంబంలో పుట్టటం ఏమిటి? కాలక్షేపానికి ఇటువంటి మాటలు చెప్పకొంటూ ఉంటే ఇది ఎక్కడికి దారి తీస్తుంది అంటే మీరు ఆ కుటుంబంతో కలిసిపోతారు, ఇంక ఆత్మను ఎలా తెలుసుకొంటారు? అంటే మీరు మీ శరీరానికి పరిమితమైపోతారు, మీ ఊరికి పరిమితమైపోతారు, మీ సంస్కృతికి, సాంప్రదాయాలకు పరిమితమైపోతారు. మీ కలహాలకు పరిమితమైపోతారు. ఇంక మీ మనస్సు ఎప్పుడు వాటిలో నుండి బయటకు వస్తుంది, ఎప్పుడు మీ మనస్సు ఆ జైలులో నుండి బయటకు వచ్చి స్వేచ్ఛను పొందుతుంది? ఎప్పుడు మీ మనస్సు పరిశుద్ధం అవుతుంది? మీ మనస్సును తీసుకొనివెళ్లి మీ కుటుంబానికి కట్టిస్తే ఇంక ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి నీవు దానికి స్వేచ్ఛ ఇస్తే కదా? స్వేచ్ఛలేని మనస్సు,

పవిత్రతలేని మనస్సు ఇంక ఆత్మను ఎలా తెలుసుకొంటుంది? ఇప్పుడు మీ మనస్సు స్వేచ్ఛగా ఉందా? బంధింపబడి ఉందా? చెప్పండి. మీ మనస్సు బంధింపబడి ఉంది కాబట్టి మీకు దుఃఖం వస్తోంది. ఒక మనిషిని జైల్లో పెట్టేసి నువ్వు ఈ పని పూర్తి చేసుకొని రా అంటే వాడు ఆ పని చేయగలడా? వాడి వలన ఏ పని అవ్వదు. అలాగే ఆ గొడవ అని, ఈ గొడవ అని మన మనస్సును మనమే జైల్లో పెట్టేసాము. దానికి ఎప్పుడు స్వేచ్ఛ వస్తుంది? ఎప్పుడు ఆత్మను తెలుసుకొంటుంది? ఇప్పుడు మనందరం జైలులో ఉన్నాము. మీ కాళ్ళు చేతులు స్తంభానికి కట్టేసి తిరగమంటే ఎలా తిరగగలరు? మీరు తిరగలేరు. అలాగే మీ మనస్సును మీరు కట్టేసుకొంటే ఇంక మీరు ఎలా ఆలోచించగలరు? ఎలా వికాశం పొందగలరు? ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి ఎలా ప్రయత్నం చేయగలరు?

సోదర మహాశయులారా! ఈ ప్రాపంచికవిషయాల నుండి మీ మనస్సు ఎంత సంతోషాన్ని పీల్చుకొంటుందో, మీరు ఆత్మకు అంత దూరం అవుతున్నారని గ్రహించండి. మీరు ఆత్మనుఖాన్ని పొందకుండా మనస్సుకు ప్రాపంచికవిషయాలు రుచి చూపిస్తూ ఉంటే మీరు ఆ రోజుకి ఆరోజు, ఆ జన్మకు ఆ జన్మ ఆత్మకు దూరమైపోతారు. ఏ ప్రాపంచికవిషయాలతో అయితే మీ మనస్సు తగులుకుందో మళ్ళీ ఆ ప్రాపంచికవిషయాల నుండి మీ మనస్సును విడుదల చేసి, వాటిలోనుండి మీ మనస్సును బయటకు తీసుకొని రావటానికి మీకు కొన్నివేల జన్మలు పట్టవచ్చు. మనం జీవించే జీవితాలు అన్నీ మాయ జీవితాలు. సినిమా తెరమీద కనిపించే బొమ్మలకు మన శరీరాలకు ఏమీ తేడాలేదు. మనిషి డబ్బును ఎలా సంపాదిస్తున్నాడో అలాగే మీకు నాలుగు మాటలు చెప్పటం ద్వారా నేను కీర్తిని సంపాదించాలి అని అనుకొంటే నాకు తెలియకుండానే నేను ఆత్మకు దూరమైపోతాను. ఒక మనిషి మాట్లాడేటప్పుడు వాడు మతం గురించి చెప్పనివ్వండి, దేవుడి గురించి చెప్పనివ్వండి, సంఘ సంస్కరణల గురించి చెప్పనివ్వండి, దేని గురించి చెప్పినప్పటికీ ఆ స్ట్రీకర్ యొక్క ఉద్దేశం వాడు ఏదో కొంత డబ్బు, కీర్తి సంపాదించాలనా లేక మనుషులను జ్ఞానులుగా చెయ్యాలని వాడి ఉద్దేశమా అని మనం గ్రహించాలి. రాజకీయనాయకులు అందరూ మనకోసం సేవ చేస్తున్నారు అని మనం అనుకొంటాము కాని వాడి ప్లెజర్ కోసం వాడు అందులో ఉన్నాడు. మేము 30 సంవత్సరాల నుండి రాజకీయంలో ఉన్నాము, మాకు ఏమీ అధికారం ఇవ్వకపోతే ఎలాగ అంటారు. అంటే అది ఒక ప్లెజర్. కొంతమంది మతం పిచ్చివాళ్ళు ఉంటారు. శివుడికంటే విష్ణువు గొప్పవాడని, విష్ణువుకంటే శివుడు గొప్పవాడని ఇలా అంటూ ఉంటారు. మీకు జ్ఞానం లేనప్పుడు ఎవరు గొప్పవారు అయితే మీకు ఎందుకు?

వారు ఆలోచించే మాటలకు అసలు అర్థం ఉందా? ఇదా మతం. నాగరికత పెరిగిపోయింది, సైన్స్ పెరిగిపోయింది అని చెప్పుతున్న ఈ రోజులలో పాలకొల్లు చినగోపురం వీధులలో శివుడు ఊరేగుతూ ఉంటే శివుడిని చూడకూడదు అని ఆ వీధిలో ఉన్నవారు అందరూ టపటపా తలుపులు వేసేసుకొంటారు. వాళ్ళంతా విష్ణుభక్తులు అన్నమాట, పారపాటున శివుడు కళ్ళలో పడతాడని తలుపులు మూసేసుకొంటారు. ఇదా మతం. ఇదా జ్ఞానం. శివుడి యొక్క స్వరూపం విష్ణువు, విష్ణువు యొక్క స్వరూపం శివుడు అని శాస్త్రం చెబుతూ ఉంటే ఈ పేచీలు ఏమిటి? అసలు ఇంతమంది దేవుళ్ళు ఉన్నారా? హిందూమతంలో ఇంతమంది దేవుళ్ళు ఎలా వచ్చారు? కొంతమందికి విష్ణువు రూపం అంటే ఇష్టం, కొంతమందికి దేవీ రూపం అంటే ఇష్టం. గణపతి అంటే కొంతమందికి ఇష్టం, కుమారస్వామి అంటే కొంతమందికి ఇష్టం. ఉపాసన కోసం హిందూమతంలో అలా చెప్పారు. పేచీలకోసం కాదు. మీకు ఏ రూపం ఇష్టమైతే ఆ రూపాన్ని ధ్యానం చేసుకోండి. అంతేగాని మీరు ఆరాధిస్తున్న రూపం ఎక్కువ అని, మిగతారూపాలు అన్నీ తక్కువ అని, ఆ రూపాలకు విలువ లేదని మీరు అనుకోవద్దు. మీ ఊరిలో చెఱువు ఉంది, దానికి పది రేవులు ఉన్నాయి. అందులో మీరు ఏ రేవులో నుండి దిగినా చెఱువులోనికి వెళతారు. అదే భగవాన్ చెప్పారు. మీలో సిద్ధియారిటీ కనుక ఉంటే మీరు ఏ నామరూపాలను ఆరాధించినప్పటికీ అవి నామరూపంలేని స్థితికి అంటే ఆత్మ దగ్గరకు మిమ్మల్ని తీసుకొనిపోతాయి అని చెప్పారు.

ఆత్మ యొక్క సౌందర్యం మీకు తెలిస్తే ఇంక ప్రకృతి సౌందర్యం వైపుకు కళ్ళు తిప్పి చూడాలనిపించదు. చైతన్యం ముందు జడం ఎంతండీ? మీకు ఆత్మసుఖం కనుక మీకు తెలిస్తే అందులో నుండి మీ మనస్సు అసలు బయటకు రానే రాదు. అయితే ఆత్మసుఖాన్ని మీరు సంపాదించుకోవాలని అనుకొంటున్నారు కాని అది మీలోనే ఉందని, సాక్షాత్తు ప్రకాశిస్తోందని, మీకోసం ఎదురు చూస్తోందని మీకు తెలియటం లేదు. మీలో ఉన్న ఆత్మ మీకోసం వెయ్యి కళ్ళతో ఎదురు చూస్తోంది. ఈ జీవుడు ఎప్పుడు వస్తాడు, నాలో ఎప్పుడు కలుస్తాడు అని ఎదురు చూస్తోంది. మనకు నిజమైన చుట్టం భగవంతుడే, ఆయనే మనకు నిజమైన స్నేహితుడు, భగవంతుడే మనకు నిజమైనగురువు. మీకు భగవంతుడి మీద ప్రీతి కలుగకపోతే, భగవంతుడి మీద ప్రేమ కలుగకపోతే, ఆయన చెప్పిన మాటలయందు విశ్వాసం కుదరకపోతే అది భగవంతుడిలో ఉన్న దోషం కాదు, దానికి మన హృదయంలో ఉన్న పాపం కారణం. మీకు భగవంతుడి మీద విశ్వాసం కలుగకపోతే నాకు భగవంతుడి పట్ల ఎందుకు విశ్వాసం కలగటంలేదు అని మీరు ఎవరిని అడగనక్కరలేదు. మీలో ఎవరికైనా

భగవంతుడి మీద విశ్వాసం కలుగకపోతే దానికి మీలోపల ఉన్న పాపం కారణం అనుకోండి. మనిషికి వాడి హృదయంలో పాపం ఉన్నంతకాలం భగవంతుడి మీద విశ్వాసం కలుగదు, భగవంతుడు చెప్పిన మాటలు నమ్మడు. భగవద్గీత భగవంతుడి ముఖంలో నుండి వచ్చింది. అది వేదంతో సమానమే. భగవద్గీత చదవటం వేరు, నమ్మటం వేరు. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను ఎంతమంది నమ్ముతున్నారు? భగవద్గీతలో కొన్ని విషయాలు ఆయన గురించి ఆయనే చెప్పేసుకొన్నాడు. ఆయన గురించి ఆయన చెప్పకోకపోతే మనకు తెలియదని, సిగ్గు విడిచిపెట్టేసి ఆయన గురించి ఆయనే చెప్పకొన్నాడు. ఏవండీ భగవంతుడు ఆయన గురించి ఆయన చెప్పకోవటం ఏమిటి అని మీలో ఎవరైనా అడగవచ్చు. మరి ఆయన గురించి ఆయన చెప్పకోడు అనుకోండి ఇంక ఆయన గురించి మనలో ఎవరు చెప్పగలరు? ఆయన గురించి చెప్పగల సమర్థత ఈ లోకంలో ఎవరికి ఉంది? ఆయన గురించి చెప్పగల సమర్థత అసలు ఇంకొకరికి ఉంటే కదా!

ఆత్మవిద్యను మన బుర్రకు పట్టించటంకోసం, మనలో ఉన్న ప్రాపంచిక జ్వరాన్ని తగ్గించి మనలను ఆత్మతత్వం దగ్గరకు తీసుకొనిపోవటం కోసం ఎన్నో రకాలుగా, ఎన్నో కోణాల నుంచి గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. ఆత్మవస్తువు దగ్గరకు మనలను తీసుకొనిపోవటం కోసం ఆయన ఒకోచోట ఎంతో మృదువుగా చెప్పాడు, ఒకోచోట ఎంతో కఠినంగా చెప్పాడు. ఇన్ని కోణాల నుండి ఎందుకు అంటే మన బుర్రకు పట్టించటంకోసం ఇన్ని రకాలుగా చెపుతున్నాడు. ఆయన మీద మనకు గౌరవం కలగటంకోసం ఆయనకు ఎంత ఔన్నత్యం ఉందో, ఆయన ఎంత గొప్పవాడో ఆయనే మనకు చెప్పకొంటున్నాడు. ఆయన మీద మనకు గౌరవం లేకపోతే ఆయన చెప్పిన మాటలు మనం వినం కదా అందుచేత ఆయనమీద మనకు గౌరవం కలిగేటట్లు ఆయనే చేసుకొంటున్నాడు. ప్రేమలేనిహృదయాలకు, దయలేని హృదయాలకు, సంస్కారంలేని హృదయాలకు ఈశ్వర స్వరూపం తెలియబడదు. గాడ్ ఈజ్ లవ్, గాడ్ ఈజ్ ట్రూత్, గాడ్ ఈజ్ కంపేషన్. ఒక వస్తువు కొనుక్కోవాలంటే మీ దగ్గర డబ్బు ఉండాలి, మీరు బజారుకు వెళ్లి ఆ వస్తువును కొనుక్కోవాలి. భగవంతుడిని తెలుసుకోవటానికి మీకు అంత బాధ కూడా లేదు. మీకు ప్రత్యక్షంగా మీ హృదయంలోనే ప్రకాశిస్తున్నాడు. మీరు చేసిన కృషి ఫలం పోదు. ఇప్పుడు మీరు కొంత సాధన చేస్తే రాబోయే జన్మలలో సంస్కారవంతులైన కుటుంబాలలో, మీ సాధనకు సహకరించే కుటుంబాలలో మీకు దేహం యిచ్చి మీచేత మరింతగా సాధన చేయిస్తానని భగవంతుడు హామీ ఇస్తున్నాడు. భగవంతుడు అబద్ధం చెప్పడు. ఈ అవకాశాన్ని మీరు ఉపయోగించు

కోండి. మీరు చేసిన మంచికాని, మీరు చేసిన యోగంకాని, మీరు చేసిన కృషికాని వ్యూహం పోదు. మీరు ఎంత శ్రవణం చేస్తే అంత, ఎంత ఆచరిస్తే అంత, ఎంత తెలుసుకొంటే అంత మీకు కలిసివస్తుంది. అందుచేత కాలాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోండి.

భగవంతుడు లేని కాలం లేదు. భగవంతుడు ఎప్పుడూ ఉన్నాడు. కాలవలో నీళ్లు చూడండి, అలా ప్రవహిస్తున్నే ఉంటాయి. నిన్నటి నీళ్లు ఈరోజు లేవు, ఇవాళ నీరు రేపు ఉండదు కానీ కాలవ మటుకు అలా ప్రవహిస్తున్నే ఉంటుంది. సమాజంలో మంచి, చెడు అలా ప్రవహిస్తున్నే ఉంటాయి. కాలం అలా ప్రవహిస్తున్నే ఉంటుంది. కాలాన్ని కూడా మన మనస్సే కల్పించింది. కాలాన్ని జయించినవాడు, కామాన్ని జయించినవాడే జ్ఞాని కాగలడు. భగవంతుడిని ప్రేమించండి, ఆయనకోసం జీవించండి. మనం ఆత్మను తెలుసుకోలేకపోయిన భగవంతుడిని తెలుసుకోలేకపోయినా కనీసం తెలుసుకోనే ప్రయత్నంలో మరణించండి. ఆ ప్రయత్నంలో మరణించిన వాడికి ఉన్నతమైన జన్మ, ఉదాత్తమైన శరీరం ప్రసాదిస్తానని ఈశ్వరుడు వాగ్దానం చేస్తున్నాడు. ఎవడైతే ఈశ్వరుడికోసం తన జీవితాన్ని తాను పోగొట్టుకొంటాడో వాడికి స్వర్గరాజ్యం లభిస్తుంది. మీ మనస్సు నిర్మలమయితే ఈ భూమిమీద ఉన్న అందాలన్నీ కనిపిస్తాయి. మీకు శాంతి లేకపోతే మీతోటి వారికి శాంతి ఎలా ప్రసాదించగలరు. కనీసం మన బట్టలకు ఇచ్చే విలువ, మన శారీరక ఆరోగ్యానికి ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత, మనం తినే అన్నానికి ఇచ్చే ప్రాముఖ్యత కూడా మనం ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి ఇవ్వటం లేదు. ఇది దురదృష్టం. శరీరం కోసం ఎన్ని విటమిన్లు ఉన్న ఆహారం తీసుకొన్నప్పటికీ, శరీరానికి రోగాలు రాకుండా దానిని ఎంత జాగ్రత్తగా చూసుకొన్నప్పటికీ ఏదో రోజు శరీరం పడిపోవటం ఖాయం. నెప్రుహాగారు, బిర్లాగారు చనిపోయారు అంటే వైద్యం చేయించుకోవటానికి డబ్బు లేక చనిపోలేదు. మీకు ఎప్పుడైనా జ్వరం వస్తే, రొంపపడితే ఆరోగ్యం చెడిపోయిందని కంగారు పడిపోతారు. మీకు అనారోగ్యం వచ్చిందని ఆరోగ్యం కోసం ఆందోళన పడుతున్నారే, మరి ఆత్మను తెలుసుకోలేకపోతున్నాము అని ఆత్మ కోసం ఆందోళన పడే జీవుడు ఎవడైనా ఉన్నాడా? ఇవాళ ఉండి, రేపు పోయే శరీరం కోసం మీరు ఇంత కంగారు పడుతున్నారే, మరి శాశ్వతమైన ఆత్మకోసం మనం చేసే కృషి ఏమిటి? మనం ఏమి ప్రయత్నం చేస్తున్నాము? ఎప్పుడైనా బట్ట చిరిగిపోతే మనకు బాధ కలుగుతుంది. మరి ఆత్మను తెలుసుకోవటానికి ఆ మాత్రం కూడా బాధపడడం లేదే? ఆత్మను తెలుసుకోలేకపోతున్నాము అని కనీసం ఎప్పుడైనా సహజంగా మీకు బాధ కలిగిందా?

కూర్చోబెడుతున్నారు. ఆవిడతో పాటు బట్టలు, నగలు, ఎన్నో వస్తువులు పెడుతున్నారు. అప్పుడు మీరాభాయి ఏమందంటే ఇన్ని ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారు. నేను రోజూ పూజ చేసుకొనే కృష్ణుడి విగ్రహాన్ని నాకు ఇవ్వండి. ఐవాంట్ మై లార్డ్ కృష్ణ అని చెప్పింది. ఈ మాటలు ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి. తన జన్మాంతర సంస్కారంలోనుండి, పూర్వజన్మ పుణ్యంలో నుండి విరుచుకొని ఆవిడ హృదయంలోనుండి పెల్లుబిక వచ్చిన మాటలు. అమ్మా నేను అడిగింది వస్తువులు కాదు, బట్టలు కాదు, నా కృష్ణుడి విగ్రహాన్ని నాకు ఇవ్వండి అని మీరాభాయి అడిగింది. ఆమె కృష్ణుడి కోసం తన గౌరవాన్ని పోగొట్టుకొంది, తన ఆరోగ్యాన్ని పోగొట్టుకొంది, తన వంశాన్ని వదులుకొంది, సమాజాన్ని వదులుకొంది, కృష్ణుడికోసం తన బంధువులకు దూరమయ్యింది. అందుచేతనే ఆవిడ గాంధీగారికి కూడా ఆరాధ్యదైవం అయ్యింది. మీరాభాయికి ఉన్నంత గౌరవం మీకు లేకపోయినా, మీకు ఉన్న కొద్దిపాటి గౌరవాన్ని మీరు భగవంతుడికోసం సాక్రిఫైస్ చెయ్యగలరా? మన ఇంట్లో ఉన్న మనుషులు మనతో మాట్లాడకపోతే మనకు భయం వేస్తుంది, అటువంటి పిరికిపందలం. ఇంక మనం ఏమి త్యాగాలు చేయగలము. మీరాభాయి వలన కుటుంబగౌరవం పోతోంది అని ఆమె బంధువులు మీరాభాయికి విషం పెడితే అది కూడా కృష్ణుడి ప్రసాదం అని తాగింది. ఆమె విషం తాగుతూ ఉంటే ఆమె కంఠం నలుపెక్కలేదు, ఏ కృష్ణుడి విగ్రహాన్ని మీరాభాయి పూజిస్తాందో ఆ కృష్ణుడి యొక్క కంఠం నలుపెక్కిపోయింది. అంటే మీరాభాయి కోసం భగవంతుడే విషం తాగాడు. అది మీరాభాయి డివోషన్. కృష్ణుడితో మీరాభాయి వ్యాపారం చెయ్యలేదు. ఆమె కృష్ణుడి కోసం జన్మించింది, కృష్ణుడికోసం జీవించింది, కృష్ణుడిని ప్రేమించింది, కృష్ణుడికోసం మరణించటానికి విషం తాగింది, అదీ మీరాభాయి. ఇట్ ఈజ్ నాట్ ఎ ట్రేడ్, ఇట్ ఈజ్ లవ్, ఇట్ ఈజ్ బ్యూటీఫుల్ లవ్, ఇట్ ఈజ్ వండర్ఫుల్ లవ్. జ్ఞానం తోటి సమానమైన వస్తువు ఈ లోకంలో ఏదీ లేదు అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పాడు. పోనీ పరలోకంలో ఉండా అంటే జ్ఞానంతో సమానమైన వస్తువు ఈ లోకంలోనే కాదు, పరలోకంలో కూడా లేదు. అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 11-01-2017, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

నువ్వు ట్రూత్‌ను లీలైజ్ చేసావు అనుకో నీకు కొన్నివేల సంవత్సరాలు ఒకరోజు కింద వెళ్ళిపోతాయి. అలా ఎలా వెళతాయి అని నీవు అనుకోవచ్చు. ట్రూత్‌ను కనుక లీలైజ్ చేస్తే అక్కడ నీకు టైము లేదు. గాఢనిద్రలో కూడా చూడండి మనం ఏడు గంటలు, ఎనిమిది